

[A. C. D. Petersen.]

forlanger, er, at man ikke gaar til en Forøgelse af den direkte Beskatning, for man kan ikke vedblivende straffe den arbejdsomme og sparsommelige paa den Maade, man gør det i dette Land. Naar det kniber med at faa Dækning for en Skattenedsættelse, saa maa man gaa til at dække den med en Forbrugsskat paa Luksusvarer. (*Einer Jensen*: Hvem skal betale den?). Det skal de, der har Raad til at købe Luksusvarer, der skal indføres fra Udlandet. De maa betales paa nærværende Tidspunkt af dem, der har Raad til at bruge Varer med Karakter af Luksusvarer af udenlandsk Oprindelse, af dem, som vedblivende mener at have Krav paa at faa dem i en Tid, hvor største Parten sukker under de daarlige økonomiske Vilkaar. Man kan hævde, at naar det er nødvendigt at lette Byrderne for et arbejdende Erhverv, maa det være de Mennesker, som har Raad til at bruge Luksusvarer, der indføres fra andre Lande, der skal være med til at bære en Del af de Byrder. Og hvis man endelig ønsker et Forslag, vil jeg sige, at vi havde i sin Tid en Sveskeskat. Det ærede Medlem Hr. Krag nævnte den i Gaar. Der er eet Emne, og der findes flere af den Art, hvor man vil finde os beredt til at skaffe Dækning for den Nedsættelse, vi gerne vil være med til at gennemføre.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Ja, Sveskeskat lader sig høre; men hvis det ærede Medlem og hans Parti har nogle andre gode Ideer til en ren Luksusbeskatning, der kan give et virkeligt Bidrag til Statshusholdningen, skal det ærede Medlem ikke forholde Tinget disse Oplysninger. Jeg tror, de vil blive modtaget med stor Interesse, og jeg tror, jeg paa Forhaand tør sige paa mit Partis Vegne — jeg skal ikke tale paa de andres Vegne —, at hvis der er Skatteobjekter, som hidtil er sluppet fri, og som kan give flere Penge i Form af Luksusskat, saa bør de tages i Betragtning.

Jeg har bedt om Ordet for at sige til det ærede Medlem, at vi har aldeles ikke lovet, at Landbruget ved dette Forlig skal kunne opnaa en Forrentningsprocent paa 3. Tværtimod, der foreligger Udregninger for, at for at Landbruget skal komme op paa en saadan Forrentningsprocent, udkræves der 300 Mill. Kr. Saa jeg kan bestemt love, at dette Forlig kan ikke løfte

Landbruget op til en Forrentning af 3 pCt. Men alt andet lige, vil Kronesænkningen i Forbindelse med de Foranstaltninger, der her er Tale om, medføre en Forbedring af Landbrugets Rentabilitet paa ca. 200 Mill. Kr. Vi har ikke lovet noget med Hensyn til, hvorledes Priserne vil stille sig i Udlandet, hvilke Afspærringsforanstaltninger andre Lande eventuelt kan finde paa. Vi har ikke lovet, at disse Forhold ikke forværrer sig; men selv om de forværrer sig, vil der alligevel være en faktisk Forbedring paa 200 Mill. Kr., og hvis disse Forslag ikke blev gennemført, vilde Landbrugets Stilling altsaa være endnu 200 Mill. Kr. værre. Det er noget faktisk. Og dette Forslag er ogsaa faktisk et Forslag, som vil give 20 Mill. Kr. mere i det Aar, vi er begyndt paa. Hvad næste Aar vil bringe, ved jeg ikke, men 20 Mill. Kr. i Aar er en Realitet, som er 20 Mill. Kr. værd.

Naar det konservative Parti altsaa indbyder til Samarbejde for effektive Foranstaltninger, skal jeg sige, at der er intet, jeg hellere vil, end være med til effektive Foranstaltninger; men Effektiviteten fra det konservative Parti har ikke været særlig stor; det skal glæde mig, om den maatte blive større i Fremtiden, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at saa er vi rede til at deltage i Forhandlingerne.

Hvad i øvrigt angaar Forliget i 1931, forvekslede det ærede Medlem to Ting: Skattenedsættelse og Understøttelse. Naar man tager Understøttelsen med, kommer man op paa de store Beløb, men Skattenedsættelse var det ikke.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke fandt sig foranlediget til at svare paa det Spørgsmaal, jeg stillede til det ærede Medlem, om han endnu anser Betydningen overfor Landbruget af det indgaaede storpolitiske Forlig for saa stor, at det vil kunne give Landbruget 200 Mill. Kr. udover, hvad det har i Dag. (*Madsen-Mygdal*: Det har jeg ikke sagt). Jo, hvis det ærede Medlem har udtalt til „Fyns Tidende“, hvad dette Blad meddeler. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier:

„Hvis man spørger, hvad Forliget betyder i Retning af at genskabe Landbrugets Rentabilitet, kan man sige, at